

איך פוספסה ההזדמנות לראיין את יד ימינו של המופתי -

הערבי שלא רצח את ארלוזורוב - הגרמנים לא רצו לתת סרט נאצי -

המשך הסיפורים על המתרחש מאחרי הקלעים של הסידרה

אז מלי רצח

את ארלוזורוב?

קדמה ליומן כרמל. הסרט הזה הוא בבהי נח האופוס הראשון של אכסלרוד, שי נלווה גם אל סיוריה של ועדת שאו, שבאה לביקור בארץ כדי לבחון את המצב אחרי המאורעות של 1929.

לבטל באיגרת את הספר הלבן של פספילד. מאוחר יותר, לקראת סוף שנות ה-30, היה זה מלקולם מקדונאלד בתפקידו כשרהמושבות, שהציר את צעד היהודים, ב.ספר לבן משלו.

מספר מקדונאלד בדברי עדותו: "זו היתה פגישתי הראשונה עם וייצמן, ומו בן שהעברתי את השקפותיו לאבי. השתיה אהדה כלפיהן, ואבי האזין והיה מעוניין שינהגו כראות ביהודים בביתם הלאומי. כתוצאה מהקשר הזה בא ושוחח עימי על כתיבה מחודשת של הספר הלבן...".

פגישה דרמתית ביריחו

באחד השלבים הראשונים של הכנת הסידרה קרא לוסין בעיתון ידיעה שהי ממה אותו. היא סיפרה באותיות קטנות כי ג'מאל אל-חוסייני מבקר בישראל. הידיעה ריגשה אותו: "אתה יודע מה זה ג'מאל אל-חוסייני? הרי הוא היה המנכ"ל של כל העניין הפלסטיני, אם המופתי היה השר. אל-חוסייני היה הדובר הראשי, ובעיקר מן הרגע שהמופתי, חאג' אמין, נטרל בשל הקשרים שלו עם הגאצים.

ג'מאל אל-חוסייני, קדומו של המופתי (ראה יומן אישי) היה הדובר הראשי של הוועד הערבי העליון, שהיה, המקביל הערבי לסוכנות היהודית. הוא הופיע לפני כל הוועדות הבריטיות, וגם לפני ועדת החקירה האנגלו-אמריקאית. מאוחר יותר מצאנו בספריה הלאומית, באוסף הצלם הורושקס, תצלום משותף של ג'מאל אל-חוסייני וד"ר חיים וייצמן.

אתה רואה קלוזאפים. הצלמים מתחילים לחפש בתצלומים סיפור. בסרט האילום היה כל הסיפור התנועה עצמה. הסוסים הדוהרים. בני-אדם לא התרשמו מצילומים שהציגו את אדוארד השביעי עולה על מרכבה והמרכבה מתרחקת, או מסולטן תורכי הנוסע במרכבה. לכן היה, עד לפרק הזה, מאמץ כפול ומכופל להנפיש את התמונות. אבל בפרק הזה אנחנו משתמשים, למשל, בכתבה שלמה על לויד ג'ורג' במלואה. לא נגענו בכתבה. עכשיו המאמץ האמנותי הוא קטן יותר מאשר בסרטים הראשונים.

בפרק זה מופיע מרכיב היסטורי נוסף: פס-הקול הראשון שהוקלט לסרט שצולם

המצלמה מגיעה

אל הפה

הפרק השישי של עמוד האש פותח עידן חדש, עידן הסרט המדבר - עידן הקולנוע.

עד לפרק זה עבדו עורכי הסידרה ובמ"א עבודת-גמלים בשיחזור ובהתאמת פס-קול לקטעי סרטים אילמים. צילומי חמשת פירקי הסידרה הראשונים היו בעייתיים מאוד. לא היו כמעט צילומי פנים (קלוזאפ). בימי הסרט האילם עניינו את הצלמים התנועות, ולא הבעות-הפנים.

הפרק השישי של עמוד האש, הנושא את הכותרת האחד-העמית על פרשת דרכים, נפתח בתמונות של פרעות תרפ"ט, המזועזעות את הישוב היהודי הקטן ב-ארץ-ישראל. כתוצאה מהפרעות מנסה הלורד פספילד לשחרר את בריטניה מהתחייבותיה כלפי הציונות, ורק מאמר צים בלתי-נלאים של חיים וייצמן מונעים את שינוי המדיניות הבריטית.

בתקופה שאחרי הפרעות מתחזקת ה-נועה הלאומית הפלסטינית, בראשות ה-מופתי.

מול התחזקות הפלסטינים מתפצל ה-

ג'מאל אל-חוסייני (חובש טר-בוש) מציג בסקרנות לעבר ה-ד"ר חיים וייצמן בשעה שזה משוחח לפני מתן עדות בוועדה. - תצלום לא-נודע, שהתגלה במרתפי הספריה הלאומית בידי תחקירני עמוד האש ובו נראה המנהיג של ערביי פלסטיין, קרובו ויד ימינו של המופתי, מאזין לדברי הד"ר וייצמן במיסדרונות בניו ימק"א.

סקופ היסטורי

בראשית שנות ה-30 התחילו חברות-הסרטים הגדולות לפתח את ענף יומני-הקולנוע הגדולים, ואו החלו להיכנס לתצ-לומים ערכים עיתונאיים, ששינו את מש-מעו התמונות. נוסף על תוספת פס-הקול, או - כפי שמנסח זאת עורך עמוד האש, יגאל לוסין: "הצלמים נמש-כים בגלל הקולות אל הפנים, אל הפיות.

ישוב היהודי בין שתי עמדות קוטביות עקרוניות. עמדה אחת היא עמדת "ברית שלום", המטיפה לייסוד מדינה דוילארי-מית, ובקוטב האחר תובע זאב ו'בוטניסקי נקיטת מדיניות של "קיר ברזל". בין השמאל והימין מתפתח מאבק תוקפני על הנהגת התנועה הציונית, המגיע לשפל המדרגה עם רצח הד"ר חיים ארלוזורוב.